

Då du hos makän lefwer glad;
 Wållustingen får nog besanna,
 Att åren rynka förr hans panna
 Än den, som ågtalifwet walt. :/:

Den ystra fjäriln fritt må fara,
 Hans nycker äro blott en snara,
 Som fångar honom sjelf till slut;
 Han förebrås och han skåms ut,
 Dinée, souper och bourse med mera,
 Nog låra honom retirera,
 Då ågtalifwet är wål sent. :/:

Ej grannen något bistånd skänker
 Att den, som blott på laster tänker
 Och hjertat blott i munnen har,
 Som flyttas när han flykten tar;
 Wist får han fly, när brott upptäckas,
 Dit, der, som ofänd, han ej gåckas
 Af den, som ågtalifwet walt. :/:

Sist, när hans tinglas har utrunnit
 Och intet hjerta han har wunnit,
 Och sitt han redligt aldrig gaf;
 Ej någon blomma skänks hans graf,
 Ej minnets tår hans aska gifwes;
 Men på den trognes urna skrifwes
 Att ågtalifwet sällast är. :/:

WESTERÅS, D. Torssell 1831.

Ungkarlslifwet.

En ungkarl gör hwad han behagar,
 Är herre öfwer tid och dagar,
 Ja han är till för nöjet blott;
 Då det är ågtamannens lott,
 Att hos en ond och svartshuf qwinna
 Med ånger alla dagar finna,
 Att ungkarlslifwet sällast är. :/:

Det är wål sant att ågtabandet
 Politisk nytta gör för landet,
 Och ett moraliskt wärde har,
 Ett gilladt bruk på gamla dar;
 Men frågar någon hwad jag tänker,
 Mitt Swar jag skref helt gerna skänker
 Att ungkarlslifwet sällast är. :/:

Jag är blott till för skämt och löjen
 Och njuter utaf alla nöjen,
 Maskrader, bal och landtparti,
 Och är beständigt glad och fri:
 Jag rådes ej på dörren glänta,
 Sparlakanslexor mig ej wänta,
 Ty ungkarlslifwet sällast är. :/:

Mathilda sårat Adolphi's hjerta,
 Hwad suckar, böner, fröjd och smärta!
 Nå wål! han blir des man till slut,

Smad som händt tusende förut,
Den stackars Adolph får besanna,
När mången pekar på hans panna,
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Jag fruktan och förtret ej känner,
Det är för mig som jag har vänner,
Och jag har lugn så natt som dag;
Hvarföre skulle då wäl jag,
Ta mig en Hustru som mig bannar —
Det fins ju tru hos mina grannar?
Och ungfärlslifwet sällast är. :/:

En nyck, och jag går ut i staden,
En nyck bestämmer promenaden,
Jag spisar middag hos Julie,
Och jag souperar hos Sophie,
På balen med Annette jag följer,
För mina vänner jag ej döljer
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Och vill jag tyst och ensam vara
Besvärar mig ej någon skara,
Af barn och ej en hustrus prat;
Och blir jag någon gång plakat,
I lugn jag sofwer af mig ruset,
Och sjunger när jag fattar kruset,
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Ågtalifwet.

O! yngling, som af kärlek brinner,
Men yr och flyktig sällan finner,
Det skada för din framtid är,
Att lemna dig åt hwart begär;
Sök dig en öm och trogen maka,
Förtjena den — och du skall smaka
Att ågtalifwet sällast är. :/:

Då kan du somna trygg och stilla
Från mycken dårskap, flärd och willa,
Som störtar mången ungfärl ner,
När du i makans armar ler,
Den skall för swartsjukan ej förja,
Om du ej orsak ger att börja,
En ågtalifwet sällast är. :/:

Wet politiken och moralen
Är på din sida, men blott qwalen
På ungfärl's, som gör ingenting,
Blott som en fjäril far omkring;
Han af maskraden och af landet,
Snart trött får se att ågtabandet
Det ågtalifwet sällast är. :/:

Låt fjäriln kyssa hwarje smärta,
Helt ofta såras mun och hjerta
Af törnen under blommans blad,

Då du hos makän lefwer glad;
Wällustingen får nog besanna,
Att ären rynka förr hans panna
Än den, som ågtalifwet walt. :/:

Den ystra fjärln fritt må fara,
Hans nycker äro blott en snara,
Som fångar honom sjelf till slut;
Han förebrås och han skäms ut,
Dinée, souper och bourse med mera,
Nog låra honom retirera,
Då ågtalifwet är wäl sent. :/:

Ej grannen något bistånd skänker
Ät den, som blott på laster tänker
Och hjertat blott i munnen har,
Som flyttas när han flykten tar;
Wist får han fly, när brott upptäckas,
Dit, der, som okänd, han ej gäckas
Ät den, som ågtalifwet walt. :/:

Sist, när hans tinglas har utrunnit
Och innet hjerta han har wunnit,
Och sitt han redligt aldrig gaf;
Ej någon blomma skänks hans graf,
Ej minnets tår hans aska giswes;
Men på den trognes urna skrifwes
Att ågtalifwet sällast är. :/:

WESTERLÖF, D. Forsell 1831.

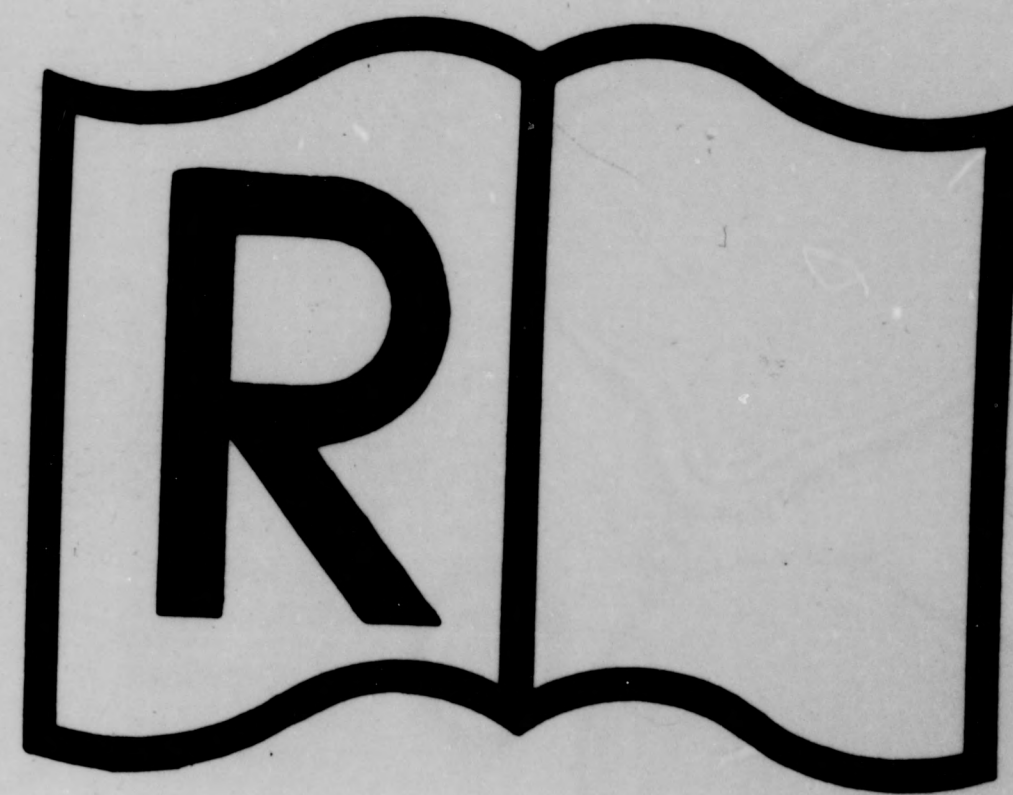
Ungkarlslifwet.

En ungkarl gör hwad han behagar,
Är herre öfwer tid och dagar,
Ja han är till för nöjet blott;
Då det är ågtamannens lott,
Att hos en ond och svartsjuk qwinna
Med ånger alla dagar finna,
Att ungkarlslifwet sällast är. :/:

Det är wäl sant att ågtabandet
Politisk nytta gör för landet,
Och ett moraliskt wärde har,
Ett gilladt bruk på gamla dar;
Men frågar någon hwad jag tänker,
Mitt Swar jag skref helt gerna skänker
Att ungkarlslifwet sällast är. :/:

Jag är blott till för skämt och löjen
Och njuter utaf alla nöjen,
Maskrader, bal och landtparti,
Och är beständigt glad och fri:
Jag rådes ej på dörren glänta,
Sparakanslexor mig ej wänta,
Ty ungkarlslifwet sällast är. :/:

Mathilda sårat Adolphi's hjerta,
Hwad suckar, böner, fröjd och smärta!
Nå wäl! han blir dess man till slut,

Symbol 4. Avsiktlig upprepning av bild
Repetition of image

Hwad som händt tusende förut,
Den stackars Adolph får besanna,
När mången pekar på hans panna,
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Jag fruktar och förtret ej känner,
Det är för mig som jag har wänner,
Och jag har lugn så natt som dag;
Hwarföre skulle då wäl jag,
Ta mig en Hustru som mig bannar —
Det fins ju tru hos mina grannar?
Och ungfärlslifwet sällast är. :/:

En nyck, och jag går ut i staden,
En nyck bestämmer promenaden,
Jag spisar middag hos Julie,
Och jag souperar hos Sophie,
På balen med Annette jag följer,
För mina wänner jag ej döljer
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Och will jag tyst och ensam vara
Besvärar mig ej någon skara,
Af barn och ej en hustrus prat;
Och blir jag någon gång plakat,
I lugn jag sofwer af mig ruset,
Och sjunger när jag fattar kruset,
Att ungfärlslifwet sällast är. :/:

Ägtalifwet.

O! yngling, som af kärlek brinner,
Men yr och flyktig sällan finner,
Det skada för din framtid är,
Att lemna dig åt hwart begär;
Sök dig en öm och trogen maka,
Förtjena den — och du skall smaka
Att ägtalifwet sällast är. :/:

Då kan du somna trygg och stilla
Från mycken dårskap, flärd och willa,
Som störtar mången ungfärl ner,
När du i makans armar ler,
Den skall för swartsjukan ej förja,
Om du ej orsak ger att börja,
En ägtalifwet sällast är. :/:

Wet politiken och moralen
Är på din sida, men blott qwalen
På ungfärl's, som gör ingenting,
Blott som en fjäril far omkring;
Han af maskraden och af landet,
Snart trött får se att ägtabandet
Det ägtalifwet sällast är. :/:

Låt fjärl'n kyssa hwarje smärta,
Helt ofta såras mun och hjerta
Af törnen under blommans blad,

Symbol 4. Avsiktlig upprepning av bild
Repetition of image